

Waarom is er überhaupt een doel? - Aflevering 1

1. De vanzelfsprekende aanname

Veel gesprekken over mens-zijn beginnen bij de mens zelf: zijn mogelijkheden, zijn keuzes, zijn verantwoordelijkheid. Het doel van het leven wordt daarbij vaak gezien als iets wat de mens moet ontdekken, vormgeven of bereiken. Wie zijn roeping vindt, leeft zinvol; wie die mist, zoekt verder.

Maar deze aanname verdient een herbezinning. Want wat als het doel van de mens niet bij de mens begint?

2. Een ander vertrekpunt

De Bijbel presenteert geen mens die op zoek gaat naar een doel, maar een God die een doel heeft. Niet de mens stelt de richting vast, maar God werkt toe naar een voleinding die Hij Zelf bepaalt en draagt. Dat verandert alles.

In dit perspectief is het leven geen open project met onzekere uitkomst, maar een geschiedenis die ergens naartoe gaat. Niet omdat de mens zo capabel is, maar omdat God Zijn werk afmaakt.

3. Wat dit betekent voor mens-zijn

Wanneer het doel buiten de mens ligt, verschuift de rol van de mens fundamenteel. Hij is geen architect van het geheel, maar deelnemer. Zijn denken, willen en handelen zijn reëel — maar niet beslissend voor de uitkomst.

Dat roept spanning op. Want het botst met ons gevoel van autonomie, maakbaarheid en verdienste. Tegelijk opent het een onverwachte ruimte: als het doel vastligt, hoeft de mens zichzelf niet te rechtvaardigen door succes, groei of morele perfectie.

4. Vooruitblik

Als God het doel bepaalt, rijzen nieuwe vragen:

- Wat betekent dit voor falen en kwaad?
- Voor vrije wil en verantwoordelijkheid?
- Voor religie, groei en geloofspraktijk?

Die vragen zullen in de volgende afleveringen stap voor stap aan bod komen. Niet om alles dicht te timmeren, maar om te leren kijken vanuit een ander centrum.

Niet: wat moet de mens worden?

Maar: wat werkt God uit — en wat is daarin de plaats van de mens?

👉 **Volgende aflevering:** *De boom in de hof – ging er iets mis, of liep het volgens plan?*